

Roggen als vloermatten

Afgelopen winter heb samen met vrouw en kind een 8 daagse vakantie doorgebracht op het zonnige eiland Grand Canaria. Na een paar dagen van rusten en relaxen begon ik al aan vissen te denken. Daar ik in Deltavissers de advertentie van Hans Kruit al zo dikwijls had gelezen waarin sprake is van grote roggen en congeralen, begon ik toch wel een beetje nieuwsierig te worden.

Na een telefoontje kon ik de volgende dag al mee om te vissen. Hans pikte mij 's morgens op aan de ingang van het hotel (pure klasse) en we reden naar Puerto Rico. Je kan het haast niet geloven, maar ook op zo een klein eiland als Gran Canaria kennen ze file. "Geen probleem", zei Hans, "Dan vissen we gewoon wat langer."

Vandaag zo er nog een collega deltavisser met zijn vrouw te gast aan boord zijn. Het bleek om Arie van Es te gaan. Al trollend vaarden we naar een rif waar we geankerd aan bodemvisserij zouden gaan doen. Er werd hoofdzakelijk met stukjes makreel en squid gevestig. Al na een minuut of 5 kwamen de eerste vissen aan boord. Allemaal klein spul maar toch leuk om je wat te amuseren. Ook octopussen werden er gevangen.

Na de middag keerde de stroming en kwamen we meer van het rif af te liggen op de zandrijge bodem. Hans verzekerde ons dat we nog wel een paar roggen zouden gaan vangen. Z'n woorden waren nog niet koud of ik kon aan de dril van mijn eerste rog beginnen aan de spinhengel van Hans. Ja mannen, dat roggetje ging nogal door de slip van de reel waarop zeer lichte lijn lag, pure sport!! Na een 10-tal minuten was m'n eerste rog binnen. Volgens het kennersoog van Hans zo rond de 12 à 14 pond. Na het onthaken werd deze netjes weer terug gezet. Tot een volgende keer, als je weer wat pondjes bijgekomen bent...

Even later was het de beurt aan collega deltavisser Arie om zijn eerste rog te vangen. De "vis" bleef maar lijn nemen, waarop Hans lachte en zei: "Als dat maar geen schildpad is!" Na 15

BUITENLAND

minuten kwam er geen rog uit het water maar wel degelijk een schildpad van ongeveer 60 pond. Omdat deze schildpad beschremd is in Gran Canaria, werd deze keurig onthaakt door onze schipper en terug gezet. Ondertussen werd het tijd om terug binnen te varen. Onderweg nog wat gekletst over de dag en Hans beloofde ons om enkele dagen later eens te proberen op échte grote roggen.

De volgende visdag werd weer keurig opgehaald aan het hotel. Voor vandaag had ik mijn eigen spullen meegenomen, namelijk 2 linkshandige reels van het middelgrote type. Voor jongens die ook linkshandig zijn en niet overweg kunnen een "gewone" reel is dit de ideale uitkomst.

Hans vertelde ons in de haven dat ze gisteren tot 6 maal toe een grote rog aan de haak wisten te slaan maar helaas geen enkele aan boord konden krijgen. Dit is het grootste probleem dat je meermaals het zoute water opgaat met "toeristen". Na 15 minuten worden ze ongeduldig en schroeven de slip al te strak aan met alle gevolgen van dien...

Als ze ook maar een heel even een klein beetje naar Hans en de schipper luisterderden, dan zouden, ook zij hun roggen landen. Nu was het aan ons om te tonen hoe het wel moet. De makreelflappen gingen meteen over boord en na een uurtje of twee nog steeds geen rog gezien. Schipper?!.. Daarop werd de boot een meter of 2 dieper gelegd. De roggen waren wellicht al naar iets dieper water afgezakt.

Aas terug over boord en 15 minuten later volgde al een eerste korte run, gelukkig aan mijn hengel. Nu kon het echte werk beginnen! Ik zette de haak en voelde de rog meteen flink door de slip gaan. Dit was geen kleintje... De vis drukte zich tegen de bodem en hield het voorlopig voor bekeken. Het enige wat ik kon doen, was de lijn zoveel mogelijk onder spanning houden. Roggen van groot formaat lijken zich wel vast te zuigen aan de bodem.

Na 45 minuten voelde ik geen enkele spier meer in mijn lichaam en de rog had zich nog geen meter verplaatst! Hans zei dat het tijd werd om eens iets anders proberen... lijn geven en hopen dat de rog wil gaan zwemmen.

Het lukte nog ook! Er kwam terug leven in de rog. De vis nam een korte run maar minder hevig dan de eerste, zou hij een beetje moe worden? Dit scenario is zo nog een drietal keer herhaald voor ik de rog eindelijk van de bodem kreeg. Onder tussen was de rog met mij de hele boot rond geweest en de zee werd er ook niet beter op. Eindelijk na 1 uur kwam de rog stilaan uit de diepte om hoog, een machtig zicht. De 60 hondersten nylon kreeg het verschrikkelijk zwaar te verduren, ik wist niet dat nylon zo sterk kon zijn. De slip stond nu tot op het uiterste gesteld, je hoorde de draad gewoon schreeuwen. Het deurtje op de achtersteven kon eindelijk open waar de met behulp van 2 gaffen de rog kon worden geland. Wat een beest ik had er eerst gewoon schrik van, zo groot.

Na wat meetwerk ging Hans in de tabel kijken om het gewicht van de rog te bepalen. 120 kg constateerde hij. Ook deze rog werd keurig onthaakt en terug gezet. Ik heb me in een hoekje gezet met een frisdrankje om te bekomen, ik was totaal gebroken. Mijn dag zat er in ieder geval op, laat nu een ander maar eentje vangen... Op het voordek werd ook een rog gehaakt door een "toerist" die na ongeveer 45 minuten verspeeld werd wegens lijnbreuk. De reden lag voor de hand: slip helemaal dicht gedraaid.

BUITENLAND

Na enig aandringen kon Hans mij toch overhalen nog wat te vissen. Makreelflap eraan en overboord die handel. Je zal het misschien niet geloven, maar na 5 min ging de slip weer af. Dit was te veel van het goede, daarom heb ik mijn hengel afgestaan aan Arie. Nu was het zijn beurt om zich helemaal "total loss" te sjoeren aan zo'n vloermat. Ook deze wou niet van de bodem af komen. Bovendien was het de hoogste tijd om binnen te varen. In een ultieme poging de rog tot beweging aan te zetten, heeft Hans nog geprobeerd de rog los te varen. Helaas lukte niet en met een droog "pats" was het afgelopen.

Hoewel ik denk dat ik nooit nog een grotere rog zal kunnen vangen, ga ik volgend jaar toch zeker terug. Wellicht in een iets latere periode om dan hopelijk een tonijn te kunnen vangen. Als het lukt, kan ik volgend jaar een verhaal schrijven over het vissen op tonijn. Wordt zeer zeker vervolgd...

Benny Michielsen, Delta 1367

